

DARMO 1/2 ROUTI - XVIII.

Pátek, 30 listopad 2018

18. Vára a Ctibor - Na

konci listopadu jsme jeli s Michalem pro zamluvená Ātānā. Malou jorkā-rku jsme si māli vyzvednout kousek za Rousā-novem, takāe nājs āekala pouze pālhodinka jā-zdy. âžMohl bys, prosā-m, vydrāet tu chvā-li bez cigarety, kdyā vezeā dā-tā?âœ poāā;dala jsem Michala, kterā½ si zapājil, sotva jsme vyrazili. V tu chvā-li se nājm pāmed autem mihla āernā; koāka. âžNo tohle, to bude smāla!âœ vykāmikl Michal. âžProsā-m tā, pāmede bys nebyl povārāivā½.âœ

âžVādycky mājm smālu, kdyā mi pāmedāhne āernā; koāka pāmed cestu,âœ āekl a vztekle vyhodil rozkouāmedenou cigaretu z okānka. Tedy chtāli ji vyhodit, ale zapomnāli, āe je otevāmedenā jen troāiku, ona se odrazila od skla a spadla mu za rozepnutou koājili. Jak se ji snaāil vytāhnout, zapadāvala nāā a nāā. Michal vāmedātāli jako pavāin, dupnul na brzdu a strhl volant k blātivāmedu nājezdu na pole. Vyskoāil z auta a rval ze sebe obleāenā-. Kdyā zloāmedāenā cigā;ro vytāmedāsl, māli propājenou koājili a nākolik rudāch stop na bāmedāje. âžVidāā, jā; jsem ti āmedā-kal, āe mi ta koāka pāmedinese smālu,âœ rozāiloval se.

Dalā; komplikace uā naātāstānenastaly. U panā- chovatelky jsme si vyzvedli tmavou chlupatou kouliāku s prākazem, kterā½ byl mājlem vā;ā- neā ona a pospā-chali jsme domā. Celou cestu leāela pāmedā;astnā Jolance na klā-nā, stoāenā; do klubā-āka. Vymāā;leli jsme jmāno a nakonec zvā-tāzil māj nā;vrh, āe se klubā-āko bude jmenovat Megi.

âžKdyā bude ā;kodit, tak jā-māāu āmedā-kat Megero,âœ plāinovala jsem.

âžHeli, nechtāly byste ke mnā; pāmedā-t na ātādrā½ veāer?âœ zeptal se Michal, kdyā nājs vysazoval pāmed domem.

âžPromiā, ale do toho bytu jā; uā nikdy nevkrāā-m. Myslā-m, āe ti nemusā-m vysvātlovat proā. Ale jestli chceā; tak pāmedā; k nājm, dāda tā; neukousne. Tedy aspoā doufājm. Vājak je āas, nech si to projā-t hlavou a jeā; se domluvā-me.âœ

Michal se rozlouāil, ale nevypadal pāmedā-liā; nadāenā. Jestliāe chtāli vyuā-t svāteānā- atmosfāry k tomu, aby mā; nalā;kal zpā;tky k sobā, zāmedā; mu do scānā;mede vābec nezapadal dāda. Mnā; to naopak takhle vyhovovalo.

Dāda nejprve dālal, āe ho malā; Megi moc nezajā-mā; ale za chvā-li jsme ho s Jolankou pāmedistihly, jak kleāā- na podlaze a ā;ā; na ni. Ono to ani jinak neāilo, kdyā byla tak roztomilā; Jenā-ka jsem ten den radā;ji vābec nepustila z klece, aby jā-nā;hodou hned na uvā-tanou neublā-āil.

Jakmile se mi veāer podaāmedilo uloāit dātko i ātānā, vybāhla jsem jeā; pāmed dā-m se smetā-m. Kdyā jsem se vracela, vājimla jsem si, āe zrovna odnā; kud pāmedijel i Ctibor. Galantnā; mi pāmedrāel dveāmede od domu, proājel chodbou, ale pod schody se zastavil.

âžHeli, māāu se tā; na nāco zeptat?âœ āekl vā;havā;.

Ale co te? Ke vjemu jsem mla s obma rozepsanmi inkny. S vrou jsme zaaly radit ten km, jak sprvn maskovat nedostatky postavy pomoc- sprvn zvoleno obleen- a Ctibor m1/2m prostmednictv-m pmedil svoje zkujenosti fyzioterapeuta. Trjvili jsme dk-ky tomu v posledn- dob dost asu spolen.

Skoro trnct dn se mi da mlilo vymlouvat, ale pak se na mobilu ukzaly dv zprvy tm m souasn:

ŽPOTREBUJI S TEBOU
NUTNE MLUVIT, MUZEME SE NEKDE SEJIT? psal Ctibor.

ŽSTALO SE NECO? VSECHNO
POLOZ A PRIJD SI VYZKOUSET TEN NOV MODEL, AT TO MUZU DODELAT, p mlilo od vry.

Byla sobota odpoledne,
Jolanku si vzal Michal na cel1/2 v-kend ke sv1/2m rodi m i se jt ntem a da da poklimbval po ob d. No nic, nem u dlat napo jid mrtvho brouka. Zvedla jsem se a jla zazvonit na vru.

ŽNo sljva, u3/4 jsem myslela,
e jsi nemocn nebo na jtvn, e nekomunikuje, spustila na m v ra hned ve dve ch.

ŽAle ne, jen mi j of nad jil
prjci i za kolegyni, tak nebyl as. Do toho to jt n! Kde m j Ctibora? nakoukla jsem do ob1/2v jku.

ŽNen- tu a u3/4 nebude.
Dohodli jsme se na rozvodu.

Ztuhla jsem a mozek zaal
fungovat na zv1/2 jen obr jtky. Klid, ur it- nic radik ln, ne jil proto, e jsme se jednou dr3/4eli za ruku, to je nesmysl.

ŽPro? zeptala jsem se
opatrn.

ŽNj j vztah nem j
s man4elstv-m nic spolenho, takhle u3/4 to d jil nejde, tr j p-me se oba. Pak ti to vysv tl-m, te na sebe ho ten overal, jsem zv dav j, jak bude sed t.

Poslechla jsem a v ra kolem
m krouila se jpendl-ky v puse. V tu chv-li jsem mla nejvt j-
strach, aby m nebodla. Kdy3/4 v jechno vym m, opatrn m, vysvobodila
z toho pichlavho nebezpe- a najednou se stalo n co, co by m ani ve snu
nenapadlo. St jla jsem jen v kalhotk ch a v podprsence. v ra opatrn
odlo3/4ila overal a najednou se ke mn zezadu p m itiskla. Rukama m za ala hladit
po b m je a u toho mi n3/4 n l-bala krk pod vy esan1/2mi vlasy. Bylo to tak
ne ekan, e jsem o pln ztuhla.

ŽTolikr jt jsem si tuhle
chv-li p medstavovala, ze za j eptala mi do ucha. A kdy3/4 vid la, e se nebr j n-m,
rozepnula mi podprsenu. To u3/4 jsem se v j jak vzpamatovala a prudce jsem se
oto ila.

ŽCo bl j zn- j, v ro? zeptala jsem se
odstr ila jsem ji, ale jej- ne j j astn1/2 v1/2raz byl odzbroj j-c-. ŽTohle nen- moje
parketa, nezlob se, e m ekla jsem u3/4 klidn j.

ŽAle to nen- 3/4 j dn1/2 let,
jako e se dv pani ky nud- , kdy3/4 man4el odjedou na slu ebn- cestu. Helenko,
j j t miluji. Doopravdy. Cht la bych s tebou 3/4 t. V3/4 dy si tak skv le

rozumě-mě-ě-ě-ě-ě

Položila mi ruce na ramena a pomalu sjížděla dolů pažes hroty aader. Bylo to zvláštní vzružení-cí-, neznámá. S Natálií jsem bydlela dost dlouhou dobu, a nic takového nás nenapadlo. I když, možná napadlo, když jsme něco vypily, ale ani jedna z nás neměla odvahu s podobným pádem vyrukovat. Věra se dostala rukama do rovny boků a pak ze sebe jedním pohybem svlékla dlouhý tričko. Neměla pod ním věc nic. Byla nahá dherná. Pátá-roda na své svatbě dary rozhodně nešetila. Tak dost! Pátěce nebudu Ctiborovi zahábat s jeho vlastní ženou. Tahle formulace mě samotnou pobavila, i když o jakém zahábní- by vlastní byla tme? A co když je to nějaká divná hra? Těeba se na mě ti dva domluvili. No nic, holka, vypadá to, že kdo uteče, vyhraje.

ŽPromě, věro, ale jáj tohle opravdu nechci. Jsi moc fajn, ale to, co hledáš, u mě nenajdeš. Posbála jsem svoje svrčky a rychle opustila byt manželů Hronových.

ŽV SEDM U NOVE RADNICE,ě znala moje zpráva Ctiborovi, sotva jsem se trochu vzpamatovala. Ať to mám z jedné vody naisto. Musím u konečně vědět, na čem jsem.

ŽTak co se děje? Chtěl jsi se mnou pátěce mluvit,ě pobá-dla jsem Ctibora, který evidently nevěděl, jak začít. Seděli jsme u malého stolku ve známé restauraci U Mená-ka a máj idol nervózně bubnoval prsty do skleničky.

ŽPodal jsem jí dost o rozvod, Helenko.ě

ŽJá vě-m.ě

ŽJak to, věra u ti o tom tme?ě

ŽAno, a dokonce u si vyhlá-dla i náhradu.ě

Ctibor si promnul bradu a začal: Tebe, ví?ě

ŽTys o tom věděl a nevaroval jsi mě? Já věc nic netušila a strašně mě to zaskočilo. Ještě nikdy jsem se do takové situace nedostala. Domluvili jste se na mě, nebo co máj tohle věchno znamenat?ě

ŽProsím tě, uklidni se, jáj ti věchno vysvětlím, jen tolik nečtmi, u se po nás vějichni otáej.ě

ŽJak se mám uklidnit, když mi te nejspíš sdělíš, že jsi gay a celá to vaše manželství- byla jen zástřka,ě vyskočila jsem ze židle. Že mě to dť-v nenapadlo, vědy to do sebe věchno zapadám. Proč by jinak pracoval s kamarádem na Slovensku. Bože, jáj husa! Ale co tenkrát u nás na chodbě?

ŽBlížně-nku máj, z toho máj strach?ě vstal tak, oběel stolek a objal mě. ŽTak to opravdu není.ě

Když jsme se vrátili na města, nechal si mě ruce ve svých a pokračoval: Žvě-á, věra se asi pmed tytm lety ujistila, že vztah se ženou by jí naplá-oval mnohem vě-ce než manželství- se mnou. Proto jsem taková kávl na tu Bratislavu. Měla páj známost, ale asi to nebylo ono. Jenže potom jsi pmišila ty a stala se neuvěřitelně věc, zamilovali jsme se oba dva.ě

Vypila jsem na ex skleničku
vůň, kterou jsem měla před sebou a pak jsem na chvíli ukryla obličej
v dlaních. Teprve mi to začalo vřechno docházet. Brala jsem jako
přirozeně, až se občas pohladí, políbí nebo obejmou. Pro vás to však
znamenal mnohem víc a Ctibor se vždycky jen tak smutně pousmál.

„Ona s tebou o tom
mluvila?“ zeptala jsem se.

„Ano, hned, jak si to
uvědomila, ale já jsem mlčel. Nevěděl jsem, jestli jsi po tom velkém zklamání
s manželem tak nezanevřela na muže a jestli bys mě vůbec chtěla.“

„Stejně jsi mi o tom měla
řeknout.“

„Nechtěl jsem tě nijak
ovlivňovat. Věřte se mnou hrál otevřenou hru a zasloužila si dostat šanci.“

„Ty to káži, jako kdyby
byla orientace otázkou rozhodnutí.“

„Kdepak, tak jsem to
nemyslel, ale ne vždycky máš lově k napsání na čele, kam se zaměřuje. A ty ses
navíc někdy k věř chovala velmi něžně.“

„To hlavně v hrze, aby
si nevěimla, jak jsem z tebe vedle,“ přiznala jsem.

Ctibor se naklonil přes stůl
a políbil mě.
MIA KOBOSILOVÁ